

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2104/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.39.064/2025/3. sorszámú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A dr. Tarczay Áron ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kvk.I.39.064/2025/3. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a Kúria által megállapított tényállása szerint az indítványozó a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a nemzetiégi önkormányzati képviselők közös eljárásban tartott 2024. évi általános választásán, 2024. június 9. napján független egyéni listás jelöltként mandátumot szerzett [...] településen önkormányzati képviselőként, valamint a [...] Roma Nemzetiégi Önkormányzatnak is a képviselője lett. Az indítványozót 2024. október 9. napján [...] Község Önkormányzatának képviselő-testülete alpolgármesterré választotta.
- [3] Az indítványozó 2024. november 25. napján kelt lemondó nyilatkozatában 2024. december 27-ei hatállyal tisztségéről lemondott.
- [4] 2024. november 27. napján a képviselő-testület a 321/2024. (XI. 27.) számú határozattal az indítványozó alpolgármesteri tisztségét visszavonta.
- [5] [...] Község Önkormányzata Képviselő-testületének 2024. november 27. napján tartott nyílt üléséről készült jegyzőkönyv napirenden kívül rögzítette (jegyzőkönyv 5. oldal) [...] alpolgármester kérdésére arra vonatkozóan, hogy az indítványozó mely tisztségéről mondott le. Az indítványozó jegyzőkönyvben rögzített válasza szerint „december 27-én mond le, a megfelelő időben és helyen kiderül, hogy miről”. Az indítványozó 2024. december 27. napjáig a lemondó nyilatkozatát nem konkretizálta.

- [6] A jegyző 2025. január 6. napján kelt írásbeli felhívására az indítványozó a 2025. január 28. napján kelt és benyújtott válaszában arról adott tájékoztatást, hogy 2024. december 27-i hatállyal nem mondott le a helyi önkormányzati képviselői megbízatásáról.
- [7] A [...] Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Kormányhivatal) – [...] Község Önkormányzata és a [...] Roma Nemzetiségi Önkormányzat jogszerű működésével kapcsolatos javaslattételt tartalmazó, [...] Község polgármestere, valamint [...] Község Önkormányzata Képviselő-testülete részére is megküldött – átiratában (a továbbiakban: átirat) rögzítette, hogy az indítványozó 2024. december 27-ei hatállyal bekövetkező – nem visszavonható, valamennyi tisztségére konkretizálódó, így általános érvényű – lemondására tekintettel ezen időpontot követően nem rendelkezik a képviselőket megillető jogokkal, s nem terhelik a képviselői kötelezettségek sem. A Kormányhivatal az átiratban javaslattal élt az önkormányzat működésének, döntéshozatali eljárásának helyreállítására vonatkozóan.
- [8] A [...] Helyi Választási Bizottság (a továbbiakban: HVB) az 1/2025. (VI. 6.) számú határozatával az indítványozó lemondása miatt megüresedett helyi önkormányzati képviselői egyéni listás mandátumot kiadni rendelte az egyéni listás képviselő-választás eredménymegállapító szavazóköri jegyzőkönyv alapján a soron következő legtöbb szavazatot elért képviselő-jelöltnek, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény (a továbbiakban: Övt.) 21. § (1) bekezdése alapján. Miután az indítványozót soron követő legtöbb szavazatot szerzett képviselő jelölt arról nyilatkozott, hogy a mandátumot nem kívánja elfogadni, a HVB a 2/2025. (VI. 6.) számú határozatával visszavette tőle az indítványozó lemondása folytán megüresedett, kiosztott egyéni listás helyi önkormányzati képviselői mandátumot és azt a 3/2025. (VI. 6.) számú határozattal az egyéni listás képviselő-választás eredménymegállapító szavazóköri jegyzőkönyv alapján a soron következő legtöbb szavazatot elért képviselő-jelöltnek rendelte kiadni.
- [9] Az indítványozó 2025. június 9. napján fellebbezést terjesztett elő a [...] Vármegyei Területi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: TVB), az általa ismeretlen határozatszámú „2024. június 6-án kelt” HVB határozat ellen, amellyel a HVB a mandátumát visszavontnak tekintette és új mandátum kiosztásáról döntött. Álláspontja szerint a döntés sérti Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 30. § (1)–(3) bekezdését, mivel a HVB vélhetőleg abból indult ki, hogy a jegyző felhívására nem érkezett válasz, illetve a „lemondó nyilatkozatot” automatikusan az összes tisztségre kiterjedőként értelmezte. Kifejtette, hogy ezt több okból is jogsértőnek tartja. Álláspontja szerint a HVB-nek vizsgálnia kellett volna, hogy a lemondás mely tisztségre vonatkozott és a lemondás körülményei megfeleltek-e a törvényi feltételeknek. Úgy vélte, hogy ha a lemondó nyilatkozatból nem derül ki egyértelműen, hogy az melyik tisztségre vonatkozik, azt a HVB egyik tisztségre sem értelmezheti, mivel a HVB-nek és más hatóságnak sincs arra

jogosultsága és hatásköre, hogy eldöntse, hogy az indítványozó miről kíván lemondani.

- [10] Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró TVB 2025. június 12. napján meghozott 1/2025. (VI. 12.) számú határozatában a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó a fellebbezésében érintettségére nem hivatkozott, azzal kapcsolatban semmilyen érvelést nem fejtett ki. Rámutatott, hogy az indítványozó a fellebbezést, mint korábbi alpolgármester és önkormányzati képviselő nyújtotta be, azonban az érintettségről nem nyilatkozott, így nem igazolta, hogy a fellebbezést a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 221. § (1) bekezdésében meghatározott, az ügyben érintett jogosultként nyújtotta be. Az indokolásban foglaltak szerint az indítványozó nem vette figyelembe, hogy az által sérelmezett mandátum-megszűnés nem a HVB döntésének következménye, és azzal kapcsolatban nem adott elő érvelést, hogy a mandátumkiosztó határozat(ok) mennyiben hatnak ki közvetlenül saját jogaira és kötelezettségeire. A TVB a fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasításáról a Ve. 231. § (1) bekezdés *a)* és *d)* pontja alapján döntött.
- [11] Az indítványozó – jogi képviselő útján – a Ve. 223. § (3) bekezdése *a)* pontja és 223. § (1) bekezdése alapján bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be, amelyben kérte a TVB 1/2025. (VI. 12.) számú határozatának a megváltoztatását akként, hogy a Kúria a fellebbezésnek adjon helyt, és a HVB 2025. június 6. napján kelt 1/2025. (VI. 6.), 2/2025. (VI. 6.) és 3/2025. (VI. 6.) számú határozatát változtassa meg és mondja ki, hogy a kérelmező képviselői mandátuma továbbra is fennáll, mivel nem történt törvényes lemondás, intézkedjen a kérelmező mandátuma visszaállításáról, mellőzze annak más személy részére való kiosztására irányuló rendelkezést.
- [12] A Kúria a választási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított eljárásában hozott Kvk.I.39.064/2025/3. sorszámú végzésével a TVB 1/2025. (VI. 12.) számú határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés *b)* pontja alapján úgy változtatta meg, hogy a HVB 1/2025. (VI. 6.), 2/2025. (VI. 6.) és 3/2025. (VI. 6.) számú határozatát helybenhagyta. A Kúria a döntése elvi tartalmaként rögzítette, hogy amennyiben a fellebbezés tartalmaz olyan tény, adatot, amely folytán az érintettség nyilvánvaló, úgy a fellebbezés érdemi vizsgálata nem mellőzhető az érintettségre vonatkozó érvelés hiánya miatt. Ennek alapján a Kúria az indítványozó által megjelölt jogszabálysértéseket érdemben vizsgálta. Megállapította, hogy a HVB a határozataiban a megüresedett mandátum kiadásáról, visszavételéről, majd újbóli kiadásáról rendelkezett. A HVB az indítványozó helyi önkormányzati képviselői megbízatásának megszűnéséről nem döntött, erre nincs is hatásköre. A HVB a lemondást, mely nem volt lekorlátozva, így valamennyi tisztségre kiterjedt, s a Mötv. 30. § (3) bekezdése szerint nem volt visszavonható, mint a döntéshozatalához szükséges releváns tényt vette figyelembe. A lemondó nyilatkozat

visszavonhatatlansága az esetleges eljárási hibák korrekcióját nem teszi lehetővé, emiatt a lemondás tényét a HVB kellő alappal tette a tényállás részévé, a lemondás körülményeivel kapcsolatos vizsgálati kötelezettség nem terhelte, így e körben a HVB mulasztása nem áll fenn. Mindezt figyelembe véve a Kúria megítélése szerint a HVB határozatai a Mötv. indítványozó által hivatkozott rendelkezéseit nem sértik.

- [13] Az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdését és (8) bekezdését, valamint az indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogait.
- [14] Az indítvány tartalma szerint azt sérelmezi, hogy a Kúria nem volt figyelemmel arra, hogy ha a Mötv. 30. §-a a lemondó nyilatkozatra meghatározott alakot és eljárási szabályokat rendel, s a jognyilatkozat csak ebben az alakban és eljárási rendben érvényes, akkor a lemondó nyilatkozat nem lehetett volna kiterjesztően értelmezhető. A Mötv. 30. § (1)–(2) bekezdése alapján a helyi önkormányzati képviselő a lemondást a képviselő-testület ülésén jelentheti be, írásbeli nyilatkozat esetén pedig a polgármesternek, a főpolgármesternek vagy a vármegyei közgyűlés elnökének kell átadni vagy eljuttatni, és azt a képviselő-testület következő ülésén ismertetni kell. Az indítványozó szerint ugyanakkor a 2024. november 25. napján kelt lemondó nyilatkozatot hivatalosan sem a polgármesternek, sem a képviselő testületnek nem adta át, sem szóban, sem írásban nem mondott le. Nyilatkozatában a helyi önkormányzati képviselői minőséget nem jelölte meg. A jegyző felé pedig írásban nyilatkozott, hogy nem mondott le a helyi önkormányzati képviselői megbízatásáról. Szerinte ezért a HVB, illetve a Kúria tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a helyi önkormányzati képviselői megbízatásáról lemondott.
- [15] Az indítvány szerint: „a HVB a mandátum megszűnését állapította meg, és ezt a Kúria – a nyilvánvaló törvénysértés ellenére – nem változtatta meg hagyta. Ezzel ténylegesen megfosztotta a kérelmezőt az Alaptörvényben biztosított választhatósághoz való jogának gyakorlásától, annak ellenére, hogy sem önkéntes, sem jogszerű módon nem mondott le képviselői tisztségéről. A Kúria döntése így az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezi, mert a kérelmező nem saját elhatározásából és nem törvényben meghatározott okból vesztette el választhatóságból eredő képviselői mandátumát.”
- [16] Az indítvány érvelése szerint az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdésének sérelmét az okozza, hogy bár az előadott „körülmények alapján a kérelmező továbbra is jogosult lett volna közhivatal viselésére, annak jogszerű gyakorlásától azonban a Kúria döntése megfosztotta. Ez sérti a közhivatal viseléséhez való jogát kérelmezőnek, mert nem a törvényi előfeltételek beállta, hanem egy hibás jogértelmezés vezetett a tisztség megszűnéséhez. A közhivatal viseléséhez való jog alkotmányos védelme nemcsak az indulás és a megválasztás jogát, hanem a megbízatás jogellenes megszüntetés elleni védelmét is magában foglalja. Ha a lemondás hiányában, az eljárási szabályok

semmibe vételével is megszüntethető a képviselői megbízatás, akkor a közhivatal viseléséhez való jog üres joghely marad.”

[17] Az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán így érvel: a Kúria végzésének „[26] bekezdés szerint a HVB nem döntött a mandátum megszűnéséről, csupán a lemondást »releváns tényként« vette figyelembe. Ez azonban önellentmondás, mert az új mandátum kiadása, visszavonása és újra kiadása csak akkor jogszerű, ha a megbízatás valóban megszűnt. Márpedig a lemondás érvényessége és joghatása e szempontból nem pusztán ténymegállapítás kérdése, hanem jogilag minősítendő eset. Ha a lemondás nem felelt meg az Mötv. 30. § (1)–(2) szerinti követelményeknek, az nem keletkeztethetett érvényes joghatást, így a HVB-nek nem lett volna lehetősége a mandátum további sorsáról határozni. Ha mégis megtette, az jogszabálysértő volt, tehát a határozatai mégiscsak sértették az Mötv. 29. § (1) bekezdés f) pontját, 30. §-át, valamint az Övj. 21. § (1) bekezdését.” Az indítvány továbbá arra hivatkozik, hogy a Kúria „a lemondó nyilatkozat tartalmának nem megfelelő értelmezésével az Alaptörvény 28. cikk sérelmén keresztül megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. Ezenkívül az indokolási kötelezettségnek az ügy érdemére is kiható hiányos teljesítésével szintén megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az Alaptörvény 28. cikke szerinti alkotmánykonform jogértelmezés követelményét. Az indítványozó szerint a Kúria jogértelmezése túlterjeszkedett az egyértelműség fogalmán, valamint a jogszabályban meghatározottakon, amikor hangsúlyozta, hogy lemondás nincs meghatározott formához, alakíthatóhoz kötve, és a lemondását általános érvényűnek, minden tisztségre vonatkozóan tekintette (lásd: végzés: [27])”

[18] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

[19] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben a bírósági felülvizsgálati kérelmet benyújtó kérelmező volt [Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pont], s

az eljárásban a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.

- [20] 2.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria végzését az indítványozó jogi képviselője 2025. június 26-án töltötte le, az alkotmányjogi panaszt 2025. augusztus 6-án elektronikus úton terjesztette elő a Kúria útján az Alkotmánybírósághoz) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzést támadta.
- [21] 2.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [22] Az Abtv. 27. §-ára alapított indítványi elem részben eleget tesz a határozott kérelem követelményének: az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. További feltétel azonban, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Ez utóbbi feltételnek az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panasz nem minden tekintetben felel meg. Az indítványozó egyrészt csupán általánosságban, a tartalmi alkotmányjogi kapcsolat feltárása nélkül hivatkozik a támadott bírói döntés kapcsán alapjogai, ekként az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdése által biztosított passzív választójoga, illetve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes hatósági ügyintézéshez való joga sérelmére. Másrészt olyan ténykérdésben, illetve törvényértelmezési kérdésekben (az indítványozó lemondásának megtörténte, illetve joghatása) hivatkozik az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdése sérelmére, amelyekről a Kúria döntött, s a támadott döntés tartalmaz indokolást.
- [23] Az Alkotmánybíróság visszatérően rögzíti, hogy „az Alkotmánybíróság nem ténybíró, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a bíróságok, végső soron a Kúria feladata” {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3134/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [18]}. Mind a Kúria döntéséből, mind az indítványból kiolvasható, hogy az indítványozó több alkalommal vitatta a lemondás megtörténtét, joghatását. Ezt illetően a Kúria döntése részletesen indokolt választ adott. Az indítvány nem tartalmaz kellően megalapozott érvelést arra vonatkozóan, hogy a törvényi szabályok kifogásolt alkalmazása, az állított jogsértések milyen összefüggésben állnak

alkotmányos alapjogaival, így az indítvány e vonatkozásban nem felel meg a határozott kérelem követelményének.

- [24] 2.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [25] Az alkotmányjogi panasz a Kúria döntését – egyebek mellett – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek állította. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben a bírói döntést érintő alapvető alkotmányjogi kérdésként arra hivatkozott, hogy a Kúria „az indokolási kötelezettségnek az ügy érdemére is kiható hiányos teljesítésével szintén megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot”. Az indítvány a lényegét érintően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében azt sérelmezi, hogy a Kúria döntése nem megfelelő jogértelmezés útján, indokolás nélkül tett érdemi megállapításokat a lemondás megtörténtével, joghatásával kapcsolatban.
- [26] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}
- [27] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az indokolás megléte és nem tartalma hozható összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével {3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [55]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Annak megítélése, hogy a meghozott ítélet mennyire felel meg a jogszabályoknak, nem része az Alkotmánybíróság vizsgálatának {3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [55]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Továbbá

önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntés érvelését tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megállapíthatóságára {3299/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [19]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}.

- [28] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi kérelemmel szemben megállapította, hogy a Kúria az indítványozó fellebbezésében foglaltakat, a HVB határozatai jogszerűségét érdemben vizsgálta. A Kúria vizsgálata alapján úgy ítélte meg, hogy „a lemondás tényét a HVB kellő alappal tette a tényállás részévé”. A Kúria rögzítette, hogy „a lemondó nyilatkozat nem volt lekorlátozva, így az általános jellegű, valamennyi tisztségre kiterjedt, továbbá az Mötv. 30. § (3) bekezdésének rendelkezése értelmében nem vonható vissza”. A Kúria megállapítása szerint a „lemondó nyilatkozat visszavonhatatlansága az esetleges eljárási hibák korrekcióját nem teszi lehetővé”. Mindezt tehát a Kúria mint az alapügyben eljáró bíróság döntésében az indítványozó kérelmének keretei között vizsgálta, és kellőképpen értékelte. Tartalma szerint ezért az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a Kúria döntésének felülbírálatára irányult. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem az eljáró bíróság jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi kérdést vitatott. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy a támadott bírói döntéssel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [29] Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz hiányosságai folytán egyrészt nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában írt feltételeknek, másrészt pedig nem felelt meg a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Cziné Ágnes
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett